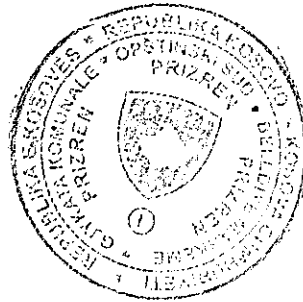

Opštinski sud u Prizrenu

P no. 1023/10

18.mart 2011.

U IME NARODA

OPŠTINSKI SUD U PRIZRENU

EULEX Sudija Witold Jakimko, kao Predsedavajući Sudija;

Uz pomoć

Eriona Bitri Brading, Vlora Johnston, Valentina Gashi, Sonila MacNeil i Tarik Mripa kao zapisničari,

U krivičnom slučaju protiv

Okrivljenog **Krasniqi Rexhep**, rođen 29.01.1959 u Reti, Opština Orahovac, sin Nezira i Muradije (rođena Kelmendi), trenutno živi u ulici Jusuf Gervalla br.67, Prizren, Kosovski Albanac, Identifikacioni Broj 1002610392, oženjen, otac dvoje dece, sa završenim obrazovanjem, u dobroj finansijskoj situaciji, prethodno neosuđivan,

optužen

prema Optužnom Predlogu koji je podneo Okružni Javni Tužilac iz Prizrena dana 18.05.2007. za krivično delo Kršenje nepovredivosti stana pod član 166 (1) Privremenog Krivičnog Zakona Kosova (PKZK),

kao što je navedeno ispod

nakon iseljenja iz ul. „Jusuf Gervalla“ (bivša „Bulevardi i Skenderbegut“) br.67 u Prizren izvršenog od strane Jedinice za izvršenje iz Prizrena po pismenom zahtevu vlasnika od 04.04.2006, nekoliko dana kasnije Rexhep Krasniqi je zazeo prostorije Aleksandra Todorovića, između 4.aprila i 15.juna 2006, ponovo ušavši na ilegalan način.

Gde je počinio krivično delo kršenja nepovredivosti stana prema članu 166 (1) PKZK.

Nakon sudskog pretresa

6.decembra 2010, 17. i 18.januara, 1.februara i 15.marta 2011, gde su prisutni Okružni Javni Tužilac iz Prizrena Idain Smajli, okrivljeni i advokat odbrane Myrvete Qollaku,

Donesena je sledeća:

PRESUDA

1.Okrivljeni REXHEP KRASNIQI JE PROGLAŠEN KRIVIM jer je nakon iseljenja iz ulice „Jusuf Gervalla“ (bivša „Bulevardi i Skenderbegut“) br.67 u Prizrenu, izvršenog od strane Jedinice za izvršenje iz Prizrena po pismenom zahtevu vlasnika od 04.04.2006, nekoliko dana kasnije, između 4.aprila i 15.juna 2006, on je zauzeo prostorije Aleksandra Todorovića, ponovnim ilegalnim ulaskom, i prema tome počinio je krivično delo Kršenje nepovredivosti stana prema članu 166 (1) Krivičnog Zakona Kosova, i ovaj sud ga je osudio na kaznu zatvora od šest (6) meseci,

2.Shodno članu 102, stav 1, Zakona o Krivičnom Postupku Kosova (u daljem tekstu „ZKPK“) okrivljeni snosi troškove krivičnog postupka.

3.Shodno članu 391, stav 1, tačka 5 ZKPK-a sud uključuje vreme provedeno u pritvoru tokom perioda između 18.06.2006. i 18.08.2006.

4. Shodno članu 391, stav 1, tačka 6 ZKPK-a sud odlučuje da se konačna presuda može objaviti u štampi, radiju ili na televiziji.

OBRAZLOŽENJE

I. Istorijat slučaja

1. Postupak u slučaju P.no.783/06

Dana 05.07.2006, Javni Tužilac je podneo Optužnicu PP.1208/6, optužujući okrivljenog za dve tačke; Uklanjanje zvaničnog pečata ili oznake, protivno članu 322, stav 1 PKZK-a, i Ometanje zvaničnog lica u vršenju zvanične dužnosti, protivno članu 316, stav 1 i 2 PKZK-a. Slučaj je evidentiran u Opštinskom sudu u Prizrenu pod broj P.no.783/06.

Dana 18.07.2006 odobren je sudski pritvor protiv okrivljenog za period od mesec dana.

Dana 24.12.2008, tokom ročišta, odlučujući o optužnom predlogu, sud je doneo presudu odbacujući optužbu pod član 316, stav 2, i član 322, stav 1, (Privremenog) Krivičnog Zakona Kosova (PKZK). Olduka o odbacivanju nije napadnuta žalbom i postala je pravosnažna.

2. Postupak u slučaju P.950/07

Dana 23.02.2007, Međunarodni Javni Tužilac je podneo Optužnicu od 31.08.2006 (bez ref. broja) Opštinskom Sudu u Prizrenu. Prema ovoj optužnici okrivljen je optužen pod tri tačke:

- Ometanje zvaničnog lica u vršenju zvanične dužnosti, protivno članu 316, stav 1 i 2, PKZK-a;
- Kršenje nepovredivosti stana, protivno članu 166, stav 1, PKZK;
- Uklanjanje ili oštećivanje zvaničnog pečata ili oznake, protivno članu 322, stav 1, PKZK.

Dana 20.03.2007, sudija u potvrdnom postupku je vratio optužnicu od 31.08.2006 tražeći da Tužilac popravi neke nedostatke u optužnici.

Stoga, 18.05.2007 Međunarodni Javni Tužilac je podneo korigovanu verziju optužnice (PP. 1208/06) koja je sadržala iste optužbe. Slučaj je registrovan u sudu pod brojem P.950/07.

22.maja 2008. Suđenje kojim je predsedavao kosovski sudija je održano za optužbu pod član 316, stav 1, PKZK. Vidosava i Nada Todorović su bile pristune u svojstvu svedoka.

Suđenje je obustavljeno.

3.marta 2009, shodno zahtevu koji podneo EULEX Tužilac, nakon saslušanja vezanog za slučaj 950/07 protiv okrivljenog Rexhepa Krasniqija za krivično delo Kršenje nepovredivosti stana (član 166 PKZK) suđenje je dodeljeno EULEX sudiji. Jedino optužba za gorenavedeno krivično delo je predmet EULEX odluke o selekciji. U odluci o preuzimanje navedeno je da je razlog okupacije sama činjenica da je vlasnik Srbin i da je njihova kuća prazna. Drugi razlog je to da je u isto vreme i za isto činjenično stanje otvoreno dva različita fajla – jedan od strane lokalnog tužioca i jedan od strane međunarodnog tužioca. Pomenuto je da ova dva fajla nisu spojena i da je to uzrokovalo pogrešku pravosuđa.

Dana 16.07.2009, tokom suđenja prvostepenog suda okrivljeni je proglašen krivim za krivično delo pod Clan 166 (1) PKZK i osecuden je na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci.

Dana 11.08.2009, advokat odbrane je podneo žalbu protiv presude Opštinskom suda u Prizrenu, P.950/07. 20. Septembra oštećeni Duško Todorović je podneo žalbu na presudu Opštinskog suda. 16.oktobra 2009 kancelarija Okružnog Javnog Tužioca je dostavila pismeno obrazloženje da smatraju da nema potreba da dostave Podnesak shodno članu 409 PKZK.

Dana 24.08.2010, drugostepeni sud donosi rešenje u kojem je prvostepena odluka poništena i slučaj je vraćen na ponovno suđenje. Rešenje je izdato u ime naroda i odlučivalo je o žalbi oštećenog gde navodno „ne pripada glavnom predmetu slučaja“. Tokom ispitivanja slučaja po drugi put, 06.12.2010, 17 i 18.januar, 1.februar i 15.mart 2011, sud je održao pretrase u kojima je u ime Opštinskog Javnog Tužioca nastupio Idain Smajli, uz prisustvo okrivljenog i advokata odbrane Myrvete Qollaku.

II. Sastav suda i delokrug pretresa.

1. Prema članu 459, stav 1 i 4 ZKPK tokom ponovnog suđenja i donošenja nove odluke sud će biti obavezan po članu 17 ZKPK. Tokom suđenja u prvostepenom postupku, presuda prvostepenog suda, u delu u kojem nije osporavana od strane Opštinskog Javnog Tužioca (OJT), postaje konačna. Nije bilo žalbe od strane OJT-a, dok žalba podnesena od strane oštećene strane se treba odbaciti jer prema članu 399, stav 3 ZKPK, oštećena strana može napasti presudu samo u vezi sudske odluke o meri kažnjavanja za krivično delo počinjeno protiv života ili tela, protiv

seksualnog integriteta ili protiv bezbednosti javnog saobraćaja i u vezi troškova krivičnog postupka.

2. delo za koje se okrivljuje može biti kažnjivo novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine a što će biti odlučeno od strane sudije pojedinca Opštinskog suda.

3. Dana 24.12.2008, tokom ročišta, odlučujući u slučaju pod broj 783/08 Sud sastavljen od jednog lokalnog sudije doneo je presudu kojom se odbacuju optužbe pod član 316, stav 2, i član 322, stav 1, Pivremenog Krivičnog Zakon Kosova (PKZK). Odluka o odbacivanju nije napadnuta pa je time postala konačna. Pravilo *res iudicata* ima svoju primenu u optužbama pod član 316, stav 2, i član 322, stav 1, PKZK, premda sud nema pravo da odlučuje o njima, jer EULEX jedino ima nadležnost u konkretnom slučaju samo za optužbu pod član 166, stav 1, PKZK (nedostatak EULEX nadležnosti).

4. Član glavnog pretresnog veća u slučaju 950/07, pre selekcije EULEX-a, je bio lokalni sudija koji je zatim postao drugostepeni sudija u veću sastavljenom od dve lokalne sudije i jednog međunarodnog, ref.br.KP 171/10. Pitanje je potegnuo lokalni tužilac dana 06.12.2010, pretpretresna konferencija p.2.

5. Advokat odbrane je podneo zahtev za ukidanje krivičnog postupka jer je oštećena strana odustala od gonjenja, u skladu sa članom 326, stav2, ZKPK. (prvi put, vidi zapisnik od 18.01.2011 p.3) ovaj zahtev je odbačen kao neosnovan; prevashodno zato što je optužnicu podneo javni tužilac a u vezi ove stvari nije bilo eksplicitnog niti *de facto* stava oštećene strane tokom suđenja.

6. Vidosava Todorović je obavestila da je njen imovinski zahtev realizovan i da nije predala imovinski zahtev u ovom postupku.

III. Dokazi za upravljanje u slučaju

i. Tokom sudskih sednica sledeći svedoci su svedočili:

- a. Agron Shporta, 01.01.2011 (ponovno suđenje) i 17.06.2009.
  - b. Sebajdin Gjini, 01.01.2011 (ponovno suđenje), 03.07.2009.
  - c. Riza Cocaj, 01.01.2011, (ponovno suđenje).
  - d. Toncho Zourlev, 18.01.2011 (ponovno suđenje), 08.06.2009.
  - e. Mustafa Mujkic, 18.01.2011 (ponovno suđenje), 08.06.2009.
- ii. Advokat odbrane je povukao zahtev za saslušanje svedoka Jamin Muja (vidi zapisnik pretpretresne konferencije od 06.12.2010, p.4).
  - iii. Tužilac je povukao svoj zahtev za saslušanje Aleksandra Todorovića (vidi zapisnik pretpretresne konferencije od 06.12.2010, p.4).
  - iv. Okrivljeni je saslušan dana 15.03.2011 (lični podaci se nalaze na strani 4 zapisnika od 18.01.2011).
  - v. Kao dokaze sud je prihvatio sledeća dokumenta i izjave sledećih svedoka, koje su pročitane ili su se smatrane pročitanim tokom glavnog pretresa, u skladu sa članom 368, stav 3, ZKPK:
    - i) Dokaz P1 - posedovni dokumenat od 2003 u vezi parcele 7153/10.
    - ii) Dokaz P2 – HPD MEMO od 04.04.2006.
    - iii) Dokaz P3 – HPD MEMO od 12.06.2006.
    - iv) Dokaz P4 – HPD MEMO od 15.06.2006.
    - v) Dokaz P5 – Nalog za iseljenje od 06.03.2006.
    - vi) Dokaz P6 – MEMO od 26.04.2006.
    - vii) Dokaz P7 – Zapisnik policajca Mujkica.
    - viii) Dokaz P8 – Izveštaj oporezivanja kuće za period 2002-2007.
    - ix) Dokaz P9 – pred-ugovor potpisan od staren optuženog.
    - x) Dokaz P10 – HPD MEMO od 06.06.2006.
    - xi) Dokaz P11 – posedovni list od 19.10.1999.
    - xii) Dokaz P12 – zapisnik sa pretresa od 27.09.2007.
    - xiii) Dokaz P13 – Potvrda kancelarije za katastar od 03.04.2006, spomenuta u zapisniku od 17.06.2009.
    - xiv) Dokaz P14 – proptokol o predaji ključeva, spomenut u zapisniku od 17.06.2009.
    - xv) Dokaz P15 – izjava Sadije Cocaj data 29.06.2009, tokom prvog suđenja (strana 12, zapisnik od 01.02.2011).

xvi) Dokaz P16 – izjava svedoka Vidosave Todorović , u zapisniku od 17.06.2009, od strane 12 do 20.

6. Predlog za saslušanje Duška, Vidosave i Nade Todorović u svojstvu svedoka je odbačen uz obrazloženje koje se nalazi u zapisniku od 01.02.2011, p.15-16. Javni Tužilac nije dostavio sudu jasnu tezu o njegovom predlogu. Predlog Javnog Tužioca je mogao da oduži proceduru a imajući na umu navod optužnice (član 166 PKZK) uzimanje takvih dokaza nije neophodno naročito zbog toga što oni nisu bili na mestu događaja u to vreme (*arg.ex* član 152, tačka 1 i 4). Čak šta više, stranke su se dogovorile da pročitaju prethodne izjave Duška i Nade Todorović. Mora se naglasiti da stranke nisu videle potrebu za saslušanjem Duška i Nade Todorović tokom prvo suđenja pred prvostepenim organom.

7. Dokaz koji utiče na sudski nalaz je eksplicitno analiziran u narednom paragrafu. Ostali dokazi nisu imala uticaja na konačan sadržaj dispizitiva.

IV. Činjenični i pravni nalazi

IV.A. Činjenično stanje

1. Nakon iseljenja u ul. „Jusuf Gervalla“ (bivša „Bulevardi i Skenderbegut“) br.67 u Prizrenu izvršenog od strane Jedinice za Izvršenje iz Prizrena po pismenom nalogu vlasnika od 04.04.2006, okrivljeni je nekoliko dana kasnije, između 04.04. i 15.06.2006, zauzeo prostorije Aleksandra Todorovića, gde je nakon iseljenja ponovo ušao ilegalnim putem. Naravno, okrivljeni je konačno uspešno iseljen iz prostorija koje nije napustio nakon njegovog ponovnog ulaska. Ovlašćeno lice koje je zahtevalo od njega da napusti prostorije je bio međunarodni zvaničnik HPD-a, Toncho Zourlev. Okrivljeni je uveravao da je prekinuo zauzeće 04.06.2006 i da se nije vraćao niti je živeo u prostorijama tokom spornih datuma. Među strankama nije sporno da prostorije koje su tema spora u ovom predmetu su bile vlasništvo Aleksandra Todorović tokom kritičnog perioda. HPD i zaposleni Toncho Zourlev i Mitko Dimitrov bili su „ovlašćena lica“ prema (član 166 PKZK) (1) KZK. HPD je bio zadužen za sprovođenje Naloga za iseljenje od 06.03.2006. Nije sporno da se ovaj nalog tiče spornih prostorija.

2. Dana 04.04.2006 Toncho Zourlev je bio prisutan radi sprovođenja iseljenja tadašnjeg stanara iz prostorija. Ovo je bilo drugo iseljenje iz prostorija. Nakon prethodnog iseljenja, pečati sa natpisom HPD, postavljeni na ulaznim vratima su ukolonjeni i oštećeni a brave na vratima su bile promenjene. G-din Zourelv je sreo okrivljenog van ulaznih vrata unutar prostorija. Prostorije su „delimično ispražnjene „ u smislu da je okrivljeni uklonio iz kuće sve stvari koje su njemu pripadale. Okrivljeni je bio kooperativan i nije protivrečio ponovnom zapečaćivanju ulaznih vrata.

3. Dana 26.04.2006 Nysret Krasniqi, brat okrivljenog, njegova porodica i porodica okrivljenog su zatečeni u stanu i isti su iseljeni.

4. 28.04.2006 Vidosava i Nada Todorović su otišle u HPD u Prizrenu da preuzmu ključeve od prostorija. Kada su se približile kapiji okrivljeni je otvorio vrata i pozvao ih je unutra. Okrivljeni je stajao u dvorištu objekta.

5. 29.04.2006 g-đa Todorović je prijavila policiji da okrivljeni nastavlja sa zauzimanjem prostorija. G-đa Todorović navodi da je prednja vrata kućnog dela prostorija bila otvorena i da je brat okrivljenog sedeo na stepenicama koje vode do prednjih vrata. Vidosava Todorović je rekla okrivljenom da napusti prostorije. Ona ga je obavestila da želi da zaključa kuću i da se vrati tu da živi. On je ponudio da kupi objekat.

7. 12.06.2006 g-din Zourlev je ponovo otišao da izvrši treće iseljenje. Brave koje su promenjene 04.04.2006 su polomljene i pečati su uništeni. HPD je otkrio da su uklonjeni neki predmeti koji su bili prisutni u delu domaćinstva pre zapečaćenja prostorija prethodnog puta. Komercijalne prostorije su ponovo zauzete. Okrivljeni je sreo HPD zvaničnike na stepeništu stambenog objekta, unutar prostorija. Okrivljeni je bio agresivan i pretio je. Okrivljeni je verbalno maltretirao Tim za iseljenje i napravio je gest kao pri vađenju pištolja.

8. 15.06.2006. g-din Zourlev je ponovo posetio prostorije. Nakon dolaska otkrio je da brave nisu dirane. Prostorije u to vreme nisu bile zauzete. Tom prilikom ponovo se pojavio okrivljeni, ovog

puta zajedno sa bratom. Okrivljeni je uputio verbalne pretnjem timu za iseljenje i izvukao je svoj pištolj.

9. Među strankama nije sporno da je periodu april – jun 2006. bilo pegovora između okrivljenog i porodice Todorović u vezi namere da okrivljeni kupi sporan objekat. Međutim, ovi pregovori su propali pre nego je postignut bilo kakav dogovor. Tokom nijedne faze ovih pregovora porodica Todorović nije dala dozvolu okrivljenom da stanuje u prostorijama niti je bila saglasna sa njegovim stanovanje u pomenutim prostorijama.

IV.B. Individualna analiza dokaza

1. Pojam 'prostorije/objekat' se mora razmotriti prema svom pravnom značenju u skladu sa članom, 166 (1) PKZK. *posed koji je bio tema* izmenjenog Predloga Optužnice P.950/07 se sastoji od dve zemljišne parcele zavedene u katastarskoj kancelariji opštine Prizren pod broj 7153/10 i 7153/13, odnosno, posedovni list 10592. A kao dokaz tu je i izvod posedovnog lista od 09.06.2003. Kosovske Katastarske Agencije. List navodi da prema navedenom datumu Aleksandar Cvetko Todorović je registrovani vlasnik parcele 7153/10. Sporne prostorije se nalaze u ul. „Jusuf Gervalla“ br.67. Kada je tužilaštvo otvorilo slučaj navodi se da jedina prostorija koja je tema ovog slučaja jeste parcela 7153/10. Ove prostorije su u bitnom vremenu bile vlasništvo Aleksandra Todorovića.

2. Parcela 7153/10 je bila predmet naloga za iseljenje izdatog od strane Komisije za Stambene i Imovinske Tužbe Direktorijata za Stambena i Imovniska Pitanja (u originalu a i u daljem tekstu 'HPD'). Komisije za Stambene i Imovinske Tužbe Direktorijata za Stambena i Imovniska Pitanja osnovana je na osnovu regulative Privremene Administracije Misije Ujedinjenih Nacija na Kosovu (UNMIK), kao privremena mera za uspostavljanje imovinskog prava, za razrešavanje dugogodišnjih zahteva i kao podrška vladavini zakona. Sa pravilima i Procedurom Regulative donetim od strane UNMIK-a dana 13.10.2000, Komisija za Stambene i Imovinske Tužbe je imala mandat da sudi u slučajevima koji su joj prosleđeni.

3. Svedok Toncho Zourlev je prethodno bio zapošljen kao Vođa tima za Komisiju za Stambene i Imovinske Sužbe Direktorijata za Stambena i Imovniska Pitanja. On je bio zadužen za sprovođenje naloga za iseljenje. Gdin Zourlev je trenutno zapošljen u Kosovskoj Imovinskoj Agenciji.

4. Svedok Toncho Zourlev je naveo da je njegova kancelarija bila zadužena za sprovođenje naloga za iseljenje W/2006/3779/HPCC od 06.03.2006 u tužbi pod broj DS600714 i DS600719. Između ostalog, svedočio je u vezi naloga za prostorije Aleksandra Todorovića. Prostorije se sastoje od stambenog i komercijalnog prostora.

5. Gdin Zourlev je potvrdio da je 4.04.2006 bio prisutan u prostorijama radi iseljenja stanara. Okrivljeni izvan glavnog ulaza. U vezi stambenog objekta, on je opisao neka proceduralna neslaganje vezana za pitanje koja je imovine pripadala oštećenoj strani a koja okrivljenom. Okrivljeni je identifikovao stvari koje nisu pripadale oštećenoj strani i te stvari su uklonjene. Okrivljeni je potvrdio da je uklonio iz kuće sve stvari koje su pripadale njemu. Međutim, neke stvari su ostale i nije jasno da li su u stvari iste pripadale oštećenoj strani. Okrivljeni je bio kooperativan i nije protivurečio ponovnom zapečaćivanju ulaznih vrata.

6. 12.06.2006. gđin Zourlev je ponovo otišao prostorijama radi izvršenja po treći put. On je naveo da je ovo iseljenje rezultat informacije primljene od Duška Todorovića da je okrivljeni ponovno zauzeo prostorije. Nakon dolaska primetio je da su brave koje su prpomenili 04.04.2006. polomljene i da su pečati oštećeni ili uništeni. Tokom poslednje posete HPD tim je otkrio da neke stvari koje su bile prisutne u kućnim prostorijama pre prethodnog zapečaćivanja sada su uklonjene. Razne stvari su ostavljene u kućnom delu podruma. Komercijalne prostorije su ponovno zauzete. Okrivljeni se jako protivio akciji Habitata. U svom Memorandumu od 12.06.2006. Zourlev je naveo da se okrivljeni fizički suprotstavio iseljenju, verbalno je maltretirao EU tim i pokušao je da izvuče svoj pištolj. Ovu verziju je potvrdio tokom saslušanja. Govoreći u vezi stambenih prostorija, gđin Zourelev je posvedočio da, da je takođe video da je podrum bio otvoren i da je video razne predmete. Kućni deo prostorija je izgledao nekorišćeno i sačuvano u stanju kao što je bio ostravljen. Međutim, u kasnijem svedočenju on je opisao da veći predmeti poput televizora i frižidera fale. Komercijalni deo prostorija je bio ponovno zauzet.

7. 15.06.2006. gđin Zourlev je ponovo posetio prostorije. Nakon dolaska otkrio je da brave nisu dirane. U to vreme prostorije nisu bile zauzete. U svom memorandumu od 15.06.2006. Zourlev je naveo da se tokom njegove poseti pojavio okrivljeni sa svojim bratom. Okrivljeni je verbalno pretio timu za iseljenje, i izvadio pištolj.

8. Tužilaštvo je upitalo Zourleva za memorandum od 26.04.2006 koji je napisao njegov kolega Mitko Dimitrov. Gđin Zourlev je potvrdio da su brat okrivljenog i njegova porodica zatečeni stanujući u prostorijama. Oni su iseljeni i njihova imovina je uklonjena.

9. Memorandum od 26.04.2006 navodi da je okrivljeni pokušavao da se raspravlja i ubedi tim za iseljenje da pregovaraju o kupovini imovine sa tužiocem preko neke agencije ali su njegova objašnjenja odbačena. Gđin Zourlev je posvedočio da je raspravljao o ovoj stvari sa gđinom Dmitrovim. Tokom te posete HPD-u nije pokazan nikakav ugovor, predugovor ili bilo kakav dokument koji bi zaista dokazao takav pregovor, niti je prikazan dogovor kojim vlasnik dozvoljava okrivljenom da ostane.

10. U svom dokazu gđin Zourlev navodi da nikad nije sreo nijednog člana porodice Todorović niti je sa njima razgovarao preko telefona. Takođe potvrđuje da nikada nije sreo okrivljenog osim kada je posećivao sporne prostorije.

11. Sud smatra da je gđin Zourlev častan i verodostojan svedok i potpuno je prihvatio njegovo svedočenje.

12. HPD memorandum od 06.06.2006 koji je tužilaštvo odredilo kao dokazni materijal se odnosi na razgovor između gđina Dmitrova i tuženog koji se dogodio u spornim prostorijama. „Tuženi“ se odnosi na okrivljenog. U memorandumu od 26.04.2006 gđin Dmitrov pominje Nysreta Krasniqija, brata „tuženog“. Tokom tog razgovora okrivljeni je pomenuo da se „dogovorio“ sa oštećenom stranom. Tim za iseljenje je pozvao tužioca i on je to potvrdio ali je ipak zatražio da se izvrši iseljenje ali bez izbacivanja stvari okrivljenog uključujući i one iz prodavnice.

13. Nacrt ugovora o prenosu parcele 7153/10, koji je potpisao samo okrivljeni i račun za porez na imovinu od 2002, 2003, 2004, 2005, 2006 i 2007, br.2594387 sud je prihvatio kao dokaze. Sud je utvrdio sledeće: ime okrivljenog se pojavljuje u računu, imovina na koju je adresiran račun je ul. „Jusuf Gervalla“ br.67. u stvari, imovina na koju se ovaj račun odnosi se sastoji od parcela 7153/10 i 7153/13. Ugovor o prometu nekretnine – parcela 7153/10 od 12.11.2008 se odnosi na br.67, Bulevardi Skenderbeu. Nije sporno da je ul. „Jusuf Gervalla“ i „Bulevardi i Skenderbegut“ br.67 u Prizrenu, ista ulica.

14. Putem pisma od 28.05.2009. od Direktorata za katastar i geodeziju u Prizrenu sud je primio kopije Rešenja od 02.10.2008 i ugovor o kupoprodaji nepokretnosti od 12.11.2008. Ovi dokumenti potvrđuju zakonit promet parcele 7153/10, koja se sastoji od prostorija, predmet ovih postupaka za Martina Lulzima (Kamber). Gđa Todorović potvrđuje da se prostorije koje je posedovao njen pokojni muž sastoje od kuće i dva komercijalna objekta. Ona je posvedočila da je okrivljeni zeuzeo samo one prostorije koje su prethodno pripadale Aleksandru Todoroviću.

15. Vidosava Todorović je čestit i kredibilan svedok. Drugostepeni sud nije pokazao uzdržanost što se tiče saslušanja ovog svedoka tokom prvog suđenja. Vidosava Todorović je svedočila tokom prvog suđenja a tokom drugog suđenja dogovoreno je među strankama da se pročita njena izjava. Vidosava Todorović je udovica Aleksandra Todorovića i oštećena strana. Aleksandar Todorović je umro 28.05.2008. Vidosava Todorović je potvrdila da je njen imovinski zahtev realizovan, pod tim okolnostima, u ovom postupku nije predala imovinski zahtev.

16. Vidosava Todorović je potvrdila da su 28.04.2006 ona i Nada Todorović otišli u HPD da preuzmu ključeve od prostorija. U vezi imovine Aleksandra Todorovića, ona je potvrdila da kada su se približile kapiji okrivljeni im je otvorio kapiju i pozvao ih je unutra. Gđa Todorović je potvrdila da je okrivljeni stajao u „dvorištu“ objekta. U svom svedočenju od 27.07.2007, koje se odnosi na sastanak od 28.04.2006, Vidosava Todorović je izjavila da je razgovarala sa okrivljenim o kući a razgovaralo se o tome da on napusti kuću i da više ne živi tu. Rekla je okrivljenom da ne dolazi u kuću više, pošto je htela da je zaključa i da se sama vrati kući.

17. 29.04.2006 gđa Todorović je prijavila policiji da je okrivljeni nastavio sa zauzećem, gđa Todorović je navela da je ulazna vrata kućnog dela bila otvorena i da je brat okrivljenog koji je sedeo na stepenicama od ulaznih vrata rekao da *treba da bude sretna što su uopšte pristali da razgovaraju sa njom*. Vidosava Todorović je rekla okrivljenom da napusti objekat. On je tada ponudio da kupi objekat.

18. U svojoj izjavi datoj policiji 29.04.2006 gđa Todorović je navela da će pregovarati ali da u međuvremenu treba da ode. Rekla mu je da će nakon zaključenja kupovine da dobije ključeve. Kada je svedočila u septembru 2007. Vidosava Todorović je navela da tokom sastanka 28.04.2006. da je okrivljeni rekao da nema gde da ode i da ako ne bude u kući da će postaviti šator u dvorištu. Onda je rekao da ako njen sin Duško Todorović ne dođe biće „drugo Štimlje“. Gđa Todorović je ovo razumela kao istoimeno selo gde su povratnici srpske nacionalnosti pobijeni. U svojem svedočenju gđa Todorović je navela da je Duško Todorović pristao na ovaj zahtev i dozvolio okrivljenom da ostane u kući 10 do 15 dana. Ona je navela da je ovo „iz humanitarnih razloga“.

19. Vidosava Todorović je posvedočila 27.09.2007. da su 28.04.2006. vrata objekta bila otvorena i da je okrivljeni mao pristupa objektu. Sledećeg dana se vratila do objekta. Vrata su bila otključana. Videla je jedan kauč i opisala je kuću „kao demoliranu“. Vidosava Todorović je navela da joj je okrivljeni ponudio 80,000 € za objekat. Ne zna za ponudu od 300.000 €. U njenom svedočenju Vidosava Todorović navodi i druge pregovore o prodaji objekta i činjenicu da agent Radoje Dasić je tražio druge kupce. Ona je navela da su ostali kupce odbačeni od strane okrivljenog koji je naveo da je već kupio objekat. Vidosava Todorović navodi da nije bila prisutna kada je Duško Todorović razgovarao telefonom sa Agronom Shporta.

20. Sledeći svedok, Mustafa Mujkić je u službi Kosovske policijske službe već 9 godina. Policajac Mujkić je napisao izveštaj 15.06.2006. koji je sledio nakon njegovog prisustva kod objekta. Njegova uloga je bila da pruži podršku HPD službenicima koji su vršili iseljenje nelegalnog stanara. On je potvrdio da su okrivljeni i tri druge osobe stigle nešto kasnije. Policajac Mujkić je potvrdio da je sreo okrivljenog na stepenicama ka objektu gde je okrivljeni razgovarao sa sa zvaničnikom 10-15 minuta. Policajac Mujkić je opisao okrivljenog kao

„nervoznog“. Prema svedoku nije se dogodio fizički napad na tom mestu. Okrivljeni nije blokirao jedinicu za iseljenje. Međutim, na kraju je okrivljeni izvadio i podigao pištolj na 3-4 sekunde uperujući ga u vazduh rekavši da ako se ovaj problem ne reši na pravilan način moguće je da će neko da snosi posledice. Nakon toga je vratio pištolj ispod crnog odela.

22. Izjava policajca Mujkića nije imala direktne implikacije na činjenično stanje vezano za pitanje da li je okrivljeni zauzeo objekat Aleksandra Todorovića, ponovnim ilegalnim ulaskom u prostorije, mada daje veoma važnu pozadinu o stavu okrivljenog. Svedok je naveo da je ponašanje okrivljenog bilo na mestu. Svedok govori srpski jezik pa nije mogao da prati celokupan razgovor.

23. Sledeći svedoka je Agron Sporta koji je vlasnik Intel Servisa, agencija za nekretnine u Prizrenu. Gđin Sporta je potvrdio da je okrivljeni došao u Intel Service radi kupovine objekta koji je predmet ovog krivičnog postupka. U ime okrivljenog, Intel Service je dao instrukcije posredniku, Radoje Dasic, da kontaktira porodicu Todorović. Odbrana je navela kao dokaz Potvrdu od 03.04.2006 koju je potpisao gđin Sporta koja potvrđuje te instrukcije i kupovnu cenu. Potvrda se odnosi na parcelu 7153/9. Gđin Sporta objašnjava da je došlo do raskoraka između parcela sa rezultatom da se potvrda odnosi na pogrešnu parcelu. Između stranak nije sporno da su parcele /predmet potvrde/ 7153/10 i 7153/13. Gđin Sporta je potvrdio da je bio prisutan u kancelariji HPD-a 04.04.2006, kada je okrivljeni predao ključeve od objekta HPD-u. Intel Service je napravila nacrt predugovora dana 29.04.2006 koji je potpisao okrivljeni. Pregovori su propali zbog nepostizanja dogovora oko cene. Gđin Sporta se prisetio jednog razgovora sa Duškom Todorovićem. Ne može da se seti tačnog datuma ali misli da je to bilo 10 dana pre nacrta predugovora. Razgovor je trajao nekih 20-30 minuta. Sporta je potvrdio da se jasno videlo iz razgovora da je Duško Todorović znao da se okrivljeni nalazi u objektu. Gđin Shporta je posvedočio da je cela ideja razgovora bila da je osoba koja je zauzimala prostorije bila potencijalni kupac. U nijednom momenntu tokom njihovog razgovora Duško Todorović se nije osvrnuo na status okrivljenog kao *vis-a-vis* stanar. Nije bilo razgovora da okrivljeni potencijalno iznajmi objekat od porodice Todorović. Njihovo razgovor se ticao ugovorne cene, vremenskih rokova za ispunjenje ugovora i prenos fondova. Jasno je da se nije došlo do dogovora i na prenos fondova sa rezultatom da nakon nekoliko nedelja pregovori su propali. Nije bilo razgovora o

tome da je okrivljeni dobio eksplicitnu dozvolu da ostane u objektu niti naznaka da se porodica Todorović složila da okrivljeni ostane u posedu. Svedok je izvestio o opštim okolnostima i okolini vezanoj za pregovarački proces. Međutim, vredno je naglasiti svedokovu izjavu da je osoba koja je zauzimala prostorije potencijalni kupac. Što znači da je svedok bio svestan zauzeća prostorija oštećene strane od strane okrivljenog što je u stvari bilo ilegalno.

24. Sledeći svedok je dr Sebajdin Gjini. On daje svoju izjavu tokom ponovnog suđenja, stoji iza svojih prethodno datih izjava. Svedok je naveo da su svi znali da je Rexhep Krasniqi živeo u kući već neko vreme i da je živeo u kući svedoka jer je iz one druge silom iseljen. Ova izjava znači da je svedok priznao da je okrivljeni zauzeo kuću oštećene strane u to vreme. Tokom saslušanja 01.02.2011. svedok je tvrdio da nije mogao da se seti sadržaja njegove prethodne izjave stoga je predsedavajući sudija pročitao Gjinijevu prethodnu izjavu. Balkon svedokove kuće gleda na dvorište spornog objekta. Navedeni objekti su delili zajedničku stazu. On je naveo da bi bilo nemoguće da neko uđe ili napusti objekat svojeg komšije a da on nije svestan toga. Dr Gjini je govorio o šansi za sastankom sa Nadom Todorović. U vezi Nade Todorović dr Gjini je naveo da je ona otišla negde da pokupi ključeve i da je išla u pravcu kuće i zatim je svedočio da su išli u HPD da uzmu ključeve. Nije mogao da se seti tačnog datuma ali iz njegovog svedočenja se jasno vidi da se odnosi na 28.04.2006. Dr Gjini je posvedočio da je tokom njihovog razgovora Nada Todorović zatražila sastanak sa okrivljenim. Nada Todorović je pomenula određena „pitanja“ vezana za prostorije. Dr Gjini je prihvatio da bude posrednik i da zakaže sastanak. Sastanak između Nade Todorović i okrivljenog se desio par sati nakon njihovog početnog sastanka. Vidosava Todorović je Takođe bila prisutna. Prvi kontakt između stranaka je bio u bašti dr Gjinija. Dr Gjini je bio prisutan celo vreme. On je opisao sastanak na početku kao prijateljski. Nije mogao da se seti da li je neko pokušao da otvori ulaznu kapiju u dvorištu spornog objekta. Dr Gjini je posvedočio da su ulazna vrata objekta bila zapečaćena od strane HPD-a. On je posvedočio da je kapija bila zatvorena ali se ne seća da li su pečat i brave HPD-a još uvek bile netaknuti u vreme sastanka. Dr Gjini se priseća dve „nemile scene“ kada je HPD došao u porodičnu kuću Todorovića radi iseljenja. Prvi takav incident se desio pre sastanka sa Nadom Todorović i Vidosavom Todorović a drugi nakon njihovog sastanka. Nije bio prisutan tokom nijednog iseljenja. Priseća se da je radnik HPD-a bugarske nacionalnosti bio prisutan. Nema sumnje da dr Gjini svedoči za period april-jun 2006. Dr Gjini tvrdi da ne zna zašto Nada

Todorović i Vidosava Todorović nisu ušle u dvorište svoje kuće pošto su imale ključeve od objekta. Kako on opisuje atmosfera između dve stranke se pogoršala. Nije mogao da objasni zašto. On je krivio Vidosavu Todorović za uvredljiv govor vezan za vlasništvo nad objektom. Dr Gjini tvrdi da je pregovor nastavljen između Duška Todorovića i okrivljenog u vezi prethodne kupovine objekta. Očigledno je da je taj pregovor napredovao do izvesne mere jer je bilo pitanja ne samo o ceni nego i načinu plaćanja. Navodi nekoliko telefonskih razgovora između Duška Todorovića Nade Todorović i njega. Upitan je o šteti na bravama i pečatima postavljenim na ulaznim vratama od strane HPD-a. Dr Gjini tvrdi da su vrata i prozori kuće Todorovićevih bili otvoreni. On je rekao da su „lopvi“ ušli u kuću i ukrali neke stvari ali ih on nije video. Međutim nije znao šta je ukradeno. Zapravo, tvrdio je da čak nije ni ulazio u kuću da vidi šta je, ako je uopšte nešto bilo ukradeno, čak nije ni prijavio stvar policiji.

25. U njegovoj prethodnoj izjavi dr Gjini je kategorički osporavao navode da je okrivljeni boravio u kući Todorovićevih, da je okrivljeni otvorio kapiju ili da je bio u dvorištu. On je potvrdio da je brat okrivljenog bio prisutan u njegovom dvorištu a ne u dvorištu porodice Todorović. Ovo je u suprotnosti dokazima Vidosave Todorović. Međutim, memorandum od 26.04.2006 se odnosi na brata okrivljenog, njegovu porodicu i porodicu okrivljenog koji su zatečeni tokom boravka u objektu na taj dan. Oni su izbačeni. S obzirom da je iseljenje bilo samo dva dana pre sastanka između Nade Todorović, Vidosave Todorović i okrivljenog iznenadujuće je da se dr Gjini nije osvrnuo na brata okrivljenog koji je odskora bio zauzeo ili činjenicu da je iseljen. U stvari, kada je zapitan od strane suda da li se seća da je brat okrivljenog stanovao u objektu u 2006-oj godini dr Gjini je odgovorio „Ne“. Ovo je iznenadujuće s obzirom da je dr Gjini potvrdio da njihovi posedi dele zajedničku stazu i da je njegov balkon gledao u dvorište tog objekta. Osvrćući se na sastanak sa Nadom Todorović dr Gjini je upitan od strane advokata odbrane odakle je došao okrivljeni. U svom odgovoru, dr Gjini navodi da su dugo vreme živeli na prvom spratu njegove kuće i da je ovo trajalo 3 meseca. Oni su boravili u njegovoj kući nakon prinudnog iseljenja iz kuće gde su živeli.

26. Vezano za objekat, dr Gjini je upitan od strane suda da li je okrivljeni zapravo živeo tu u to vreme. Dr Gjini je odgovorio da nije. Dr Gjini je posvedočio da je okrivljeni boravio u njegovoj kući u to vreme. Dr Gjini je posvedočio da je okrivljeni zajedno sa njegovom porodicom boravio

u njegovoj kuću približno 3 meseca nakon iseljenja iz kuće gde su živeli. Ovo je period koji odgovara delu za koje je okrivljeni optužen. Ova izjava se očigledno protivi izjavama datim od strane drugih svedoka. Sud nalazi da je dokaz dr Gjinića nepovezan, i kao rezultat toga – neverodostojan i očigledno izmišljen da se pomogne okrivljenom.

27. Stranke su se slozile da se pročita izjava Sadije Cocaj. Gđa Cocaj stanuje u ul. Suzi Celebi br.69, Prizren. Potvrdila je da je okrivljeni boravio u ul. Suzi Celebi br.68 tokom perioda april-jun 2006. Mislila je da su okrivljeni i njegova porodica stigli početkom aprila. Navela je da se njegova porodica sastojala od žene i dvoje dece. Navela je da je razlog da se seti datuma bio to što je u to vreme renovirala svoju kuću. Setila se da je okrivljeni radio u Prištini. Rekla je da je viđala okrivljenog „često, ne svakog dana“. Čak i da je sud prihvatio svedočenje Sadije Cocaj da je okrivljeni stanovao u ul. Suzi Celebi br.68 tokom aprila-juna 2006. to ne potkrepljuje tvrdnju okrivljenog da nije zauzeo ili da se nije vratio objektu koji je predmet ovog krivičnog postupka, niti to podriva dokaze tužilaštva date od strane Toncho Zourleva. Zaista, moguće je zauzeti dva ili više poseda u isto vreme. Okrivljeni je optužen zbog ulaska u posed na nezakonit način. Naravno, bivajući u posedu je dokaz koji podupire suštinu krivičnog dela.

28. Riza Cocaj živi u ul. Suzi Celebi br.69, Prizren. On je takođe 01.02.2011. izjavio da je Rexhep Krasniqi živeo na toj adresi tokom meseci april, maj i jun. Prema svedoku porodica okrivljenog i on lično su bili su tihi tokom njihovog boravka tu.

29. Okrivljeni je svedočio i dao svoju verziju događaja. Okrivljeni je tvrdio da je prekinuo okupaciju poseda dana 04.04.2006. i da nije boravio niti se vraćao tom objektu spornog datuma. Možda je najubedljiviji dokaz priznanje okrivljenog u izjavi datoj policiji 28.06.2006. da je iseljen dva put od strane HPD-a i da je odmah nakon toga ponovo ušao u objekat na svoju odgovornost (vidi drugu stranu njegove izjave od 28.06.2006.). on dalje priznaje da je nastavio da boravi u objektu, navodeći da priznaje da je to uradio namerno, svestan potencijalnih posledica.

30. On je naveo da je vratio ključeve HPD-u 04.04.2006. On je svedočio da nije ponovno ulazio u posed nakon 04.04.2006. Jasno je da to nije tačno. Okrivljeni navodi da mu je dodeljena

imovina 1999, mada to nije odluka donešena od strane UNMIK-ove Administracije. U to vreme taj posed je bio napušten i prazan. Okrivljen je ubacio u dokazni materijal i zapisnik službe za geodeziju i katastar-Opština Prizren, pod broj 01-466-144/2 od 07.09.1999. U vezi memoranduma HPD-a okrivljeni kaže da oni „lažu“. On opisuje zaveru HPD-a o deposedovanju osoba koje, kako on tvrdi, su zakonski ovlašćeni da okupiraju posed pod okolnostima kao što su njegove. Vezano za različite memorandume HPD-a okrivljeni je tvrdio da su dokumenti „izmišljeni“. HPD zvaničnike je opisao kao ljude sa „zlim interesima“. HPD memorandum od 26.04.2006. se odnosi na brata okrivljenog i porodicu okrivljenog koji su počev od tog dana okupirali posed. Okrivljeni je tvrdio da nije znao ko je zauzimao imovinu tog datuma. On je tvrdio da od 24.aprila do 15.juna on i njegova porodica su živeli u ul. Suzi Celebi. On je tvrdio da su i njegov brat zajedno sa njegovom porodicom takođe živeli u ul. Suzi Celebi. Nije sporno da su brat okrivljenog i njegova porodica takođe živeli tamo. U tom pogledu dokazi okrivljenog su prosto nebranjivi. U sopstvemu svedočenju okrivljeni je nedvosmislen kad za dan 28.06.2006 navodi da je „još uvek“ stanovao u objektu sa članovima porodice. Tokom ispitivanja okrivljeni je poricao oštećivanje pečata na ulaznim vratima postavljenog od strane HPD-a. Okrivljeni navodi da je iseljen dva puta a da je ušao u kuću *jednom i ponovo se vratio još jednom*. Pitanja postavljena tokom ispitivanja su bila jasna i precizna i odgovori su bili nedvosmisleni.

31. po mišljenju suda potpuno osnovan zaključak je da je linija odbrane preduzeta od strane Rexhepa Krasniqija dvosmislena, nepovezana i sadržala unutrašnju protivrečnost. Dokazi sa kojima je upravljano i detaljan opis svih činjenica i okolnosti dovode sud do zaključka da je okrivljeni počinio krivično delo za koje je optužen u optužnici.

IV.C. Umno stanje počinioca

1. Okrivljeni je znao da je posed predmet naloga za iseljenje. Okrivljeni je lično iseljen iz objekta. U stvari, bio je prisutan tokom 4 prilike između 4.aprila i 15.juna 2006. Kada je HPD sprovodio nalog. Nije imao zakonsko ovlašćenje niti opravdanje za ulazak u objekat nakon 04.04.2006. Iz tih razloga okrivljeni je postupao nezakonito kada je nakon toga ušao u objekat odnosno zatvorene prostorije. Mišljenje je da redosled okolnosnih činjenica vodi do Rexhepa Krasniqija kao počinioca. Niko drugo nije imao interes da uđe u zavtorene prostorije oštećene

strane. Činjenica da je okrivljeni bio zainteresovan da kupi spornu imovinu je takođe van svake rasprave. U zapisniku od 28.06.2006. čak je i sam naveo da je iseljen dva puta da je ponovo ulazio u objekat po svojoj odluci. Dr Sebadin Gjini nije primetio nikakvog stranca kako luta kroz komšiluk, niti je prijavio krađu a ni provalu, premda bi trebalo da je video nešto, naročito pošto je navodno okrivljeni boravio u njegovoj kući. Svedoci, naročito Toncho Zourlev i Mustafak Mujkić su potvrdili prisustvo okrivljenog tokom iseljenja 4.aprila do 15.juna 2006. Čak je i okrivljeni potvrdio svoje prisustvo premda je bilo blagih razlika (izvlačenje pištolja) što se tiče njegovog ponašanja na tom mestu. Tokom suđenja nije bilo sumnje da je nakon iseljenja od 04.04.2006 brat okrivljenog bio prisutan u komercijalnom objektu. On je postupao sa namerom da poćini delo za koje je optužen.

2. Okrivljeni se izjasnio da nije kriv za krivićno delo za koje je optužen. Međutim verzija okrivljenog nije zasnovana na dokazima sa kojima je upravljano. Mora se naglasiti (po treći put u ovom obrazloženju) da je okrivljeni lićno naveo u zapisniku od 28.06.2006 da je iseljen dva put i da je ponovno ulazio u objekat po svojoj odluci. Prirodna pravna posledica njegove odluke je sadašnja presuda. Po mišljenju suda nema spora da je okrivljeni poćinio krivićno delo Kršenje nepovredivosti stana prema ćlanu 166 (1) PKZK. Nakon što je iseljen okrivljeni je ponovno ušao u objekat oštećene strane. Čak šta više, po mišljenju suda, bilo bi teško zasnovati na razuman i verodostojan naćin prisustvo okrivljenog tokom iseljenja kada on nije bio pozivan. Imajući u vidu celokupnu ćinjenićnu pozadinu njegovo prisustvo se ne mođe tretirati kao jednostavna slućajnost. Najverovatniji motiv njegovog postpunnja jeste da bi ostao posednik objekta raćunajući na neke promene sistema ili drćzavne *impropprijacije* da bi postao legalni vlasnik u najmanju ruku *per facta concludentia*.

IV.D. Primenjivo Materijalno pravo

1. Delo Kršenje nepovredivosti stana prema ćlanu 166 (1) PKZK, prema datumu kada je poćinjeno je kvalifikovano Privremenim krivićnim zakonom Kosova. U kaćnjavanju sud je primenio zakon koji je trenutno na snazi koji u stvari ne odstupa od Privremenog krivićnog zakona. Nema razlika u sućtinskom sadrćaju. Nakon iseljenja 04.04.2006. okrivljeni je ponovo ušao u objekat. Prirodna posledica, *de facto* postpuka okrivljenog, je bila to da objekat nije

efektno ispražnjen sudeći po Nalogu za iseljenje koji je sprovodio HPD. Član 166 (1) KZK ne zahteva direktan dokaz da je okrivljeni lično polomio brave i pečat. Sud se mora zadovoljiti time što je okrivljeni postupio protivno zakonu kada je ušao u stan ili zatvorene prostorije druge osobe ili kada iste nije napustio nakon zahteva ovlašćenog lica. U konkretnom slučaju, sud zadovoljava to što je Rexhep Krasniqi ponovno ušao u zatvorene prostorije. Gorenavedeni postupak se desio nakon iseljenja od 04.04.2006. Osoba ovlašćena da traži iseljenje je bila Vidosava Todorović a ovlašćeno lice koje je sprovodilo iseljenje je bio Toncho Zourlev koji je postupao u ime oštećene strane (tužilac u parničnom izvršnom slučaju). Odlučivanje o činjeničnom stanju sud je izveo u skladu sa dokazima na raspolaganju i u skladu sa zakonom.

2. U krivičnom delu Kršenje nepovredivosti stana prema članu 166 (1) PKZK, čin je finaliziran nakon nelegalnog ulaska u stan ili zatvoreni prostor. Okrivljeni je sproveo sve legalne uslove i zahteve propisane članom 166 (1) KZK. Alternativna opcija propisana gorenavedenom odredbom (nenapuštanje takvog objekta) je obično prirodna posledica čina koji se prethodno odigrao. To ne sačinjava neophodni preduslov u ovom slučaju.

IV.E. lične okolnosti okrivljenog

1. *Prethodni život prestupnika.* U vezi ovih okolnosti, pre nego što je počinjeno krivično delo okrivljeni nikad nije prekršio zakon.

2. *Prestupnikov stav prema počinjenom krivičnom delu.* Ponašanje okrivljenog tokom krivičnog postupka je relativno pristojno. Tokom suđenja okrivljen je izazvan ali sud to tretira kao način sprovođenja prava na odbranu. Ova dva argumenta ustanovljavaju olakšavajuće okolnosti koje treba razmotriti kada je u pitanju računanje kazne.

IV.F. Obračunavanje kazne

1. Kazna zatvora obračunata prema sadržaju člana 166 (1) KZK, gorepomenutih uslova i u

skladu sa svrhom pomenutom u članu 34 KZK, naročito radi sprečavanja počinioca da ubuduće poćini krivićno delo i radi rehabilitacije počinioca, utvrđena na period od šest (6) meseci kao najadekvatnija, proporcionalna i precizna.

2. *Stepen krivićne odgovornosti.* Intezitet postupka počinioca nije bio na nivo koji traži sankcije oštrije od zatvora na šest meseci, stepen krivićne odgovornosti je prosećan.

3. *Podsticaj za izvršivanje postupka.* Po mišljenju suda najverovatniji motiv za ovaj postupak je postajanje posednika objekta računajući na sistemske promene ili državnu improprijaciju da bi postao legalan vlasnik poseda, u najmanju ruku *per facta concludentia*. Prema gorenavedenom podsticaju koji je kao takav materijalna korist koja se mora oceniti kao osnova.

4. *Intenzitet kriminalne opasnosti ili povreda zaštićene vrednosti.* Negativan odraz ovog krivićnog dela na stabilnost u odnosu na promet vlasništva i pozijica oštećenog (kao člana etnićke manjine) dovodi sud do zaključka o stepenu opasnosti uzrokovane od takvog ćina, naroćito iz taćke gledišta zaštićene vrednosti, da je isti relativno visok. Nijedna strana ne sme da profitira od slabije pozicije druge strane, naraoćito kada je u pitanju promet nekretnina i imajuć u vidu pravne garancije za etnićke manjine koje se navode u untrašnjem zakonu a takode i u međunarodnom zakonu koji je primenjiv na Kosovu.

5. Sud je zadovoljan što je kazna zatvora od šest meseci srazmerna ozbiljnosti krivićnog dela, uzimajući u obzir prethodni dobar karakter okrivljenog i poćinjeno delo. Druga dimenzija ove presude je da informiše društvo da se ovakvo ponašanje ne toleriše i da isto nailazi na prikladnu reakciju sudstva. Takode je jasno naglašen nedostatak jurisprudencije vezane za ćlan 166 KZK ili njegovo potencijalno postojanje ne moće nadvladati nad gramatikom teksta KZK-a. Odredba jasno navodi da je sudu dozvoljeno da nametne kaznu u trajanju do 3 godine i nijedna jurisprudencija ne moće da promeni pravni okvir kaćnjavanja.

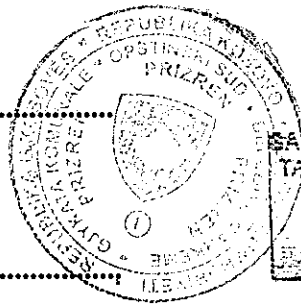
IV.G. Ostali elementi presude

Sud je uključio vreme provedeno u pritvoru u skladu sa prethodnom, prvostepenom presudom koja je poništena od strane Vrhovnog suda, presuda Pkl-Kzz 103/09 od 22.04.2010.

Iz ovdeneđenih razloga donosim ovu presudu.

Dana 18.05.2010.

.....
Sudija Witold Jakimko
.....

SAKUPŠTINE E KOPJES E VERISETOR
TACNOLET OTPRAVKA POTRHOJUJE

Punëtor i autorizuar
Grafikant

.....
Sudski zapisničar Tarik Mripa
.....

Obavestjenje o žalbi: svaka žalba protiv presude donešene u prvostepenom postupku se treba podneti u roku od osam dana od dana prijema kopije iste presude, adresirana Okružnom sudu u Prizrenu a preko Opštinskog suda u Prizrenu.